

Barrierer for afrapportering af utilsigtede hændelser

Mette Lundsby Jensen forklarede, at der er en række barrierer i forhold til indrapporteringen af de utilsigtede hændelser. Herunder spørgsmålet om anonymitet, og den manglende ansvarsplacering i rapporteringen. Endvidere kan der være afsat manglende tid til en rapportering.

Mette Lundsby Jensen afrundede sit oplæg med at komme med en række anbefalinger:

- Dialog
- Bred tankegang – mere end medicinering
- Anonymitet og tillid
- Læringspotentiale
- Let og tilgængelig rapportering
- Uddannelse, oplæring og tid.

Seminar 7 – Demenskoordinatoren – mellem specialisten og håndværkeren

Line Folsgaard Petersen, udviklingskonsulent, Demensstaben, Århus kommune

Line Folsgaard Petersen indledte sit interessante oplæg med at fokusere på motivation. Motivation kan ifølge Line Folsgaard Petersen opdeles i to overordnede dele, herunder trivselsfaktorer (tilfredshed eller ikke-tilfredshed) samt motivationsfaktorer, som omfatter glæde eller manglen på samme. Endvidere er der henholdsvis ydre og indre motivationsfaktorer, som har stor betydning for den overordnede motivation. Line angav efterfølgende, at hendes personlige motivationsfaktorer omfatter behovet for at forstå og få viden, samt, at der ligger en væsentlig motivationskraft i hendes undren over ting.

Specialist i hverdagsliv

Hvad vil det sige at være specialist i hverdagsliv? Hverdagslivet er qua arbejdsopgaverne med ældre i det kommunale fokus.

Men hvad er hverdagsliv? Findes der en definition for dette begreb?

Til dette angav Line Folsgaard Petersen, at det valgte syn på hverdagslivet har betydning for de styrende faglige forestillinger om behov, samt indflydelse på den mere eller mindre formaliserede søgning efter viden om borgeren. I denne forbindelse er det vigtigt, at reflektere over om hverdagslivet er et fælles fagligt defineret begreb, samt vurdere, hvorvidt forestillingen om det gode liv er styret af egne faglige og personlige forestillinger, eller generel

faglig viden.

Betegnelsen Demenskoordinator

Er en Demenskoordinator en betegnelse på en stilling eller en uddannelse? Dette spørgsmål er relevant, når der i forhold til Demenskoordinatoruddannelsen findes forskellige uddannelsesindhold og omfanget af uddannelsesforløbet er forskellig. Desuden er der variation i lokale funktionsbeskrivelser. I denne forbindelse kom Line Folsgaard Petersen ind på, at Demenskoordinatorer ofte ganske upræcist angives at arbejde med rådgivning og vejledning, og dette er ifølge Line Folsgaard Petersen en meget upræcis betegnelse.

Kvalitetscirkler

Efterfølgende kom Line Folsgaard Petersen ind på kvalitetscirkler og brugen af disse. Hun konkretiserede brugen af disse ved at spørge, om der foreligger retningslinjer for, hvordan kolleger der har fået råd og vejledning skal melde tilbage? Efterfølgende spurgte hun, om der foreligger retningslinjer for, hvordan demenskonsulenter / demenskoordinatorer skal henvende sig til pårørende for at sikre sig, at vejledningen har dækket deres behov?

I oplægget kom Line Folsgaard Petersen endvidere ind på, hvorvidt den faglige koordination skal sikres gennem en organisering, eller om

der i stedet skal argumenteres for dette i selve stillingsbetegnelsen, for dermed at opnå en position i samarbejdet? Efterfølgende berørte Line Folsgaard Petersen spørgsmålet om brug af begrebsrammer mellem patienten og borgeren.

Line Folsgaard Petersen afsluttede sit oplæg med følgende bud:

- Ud med den bløde faglige italesættelse af trivsel og hjemlig hygge
- Ind med mere faglig italesættelse af hjerneskaden og de kognitive dysfunktioner
- Ind med lige så skarp faglighed og anvendte undersøgelsesredskaber vedr. funktionsnedsættelse
- Ind med begrebsliggørelse af hverdagslivet
- Ind med begrebsliggørelse af hjem og hjemlighed

Tilslut vil jeg udtrykke Lines Folsgaard Petersens budskab til demenskoordinatorerne i tre ord: Kvalitetssikring, metodestramhed og begrebsliggørelse.